14/09/2021

Κύπρος: Σύναξη Εκκλησιαστικών Επιτροπών κατεχομένων Ενοριών και Κοινοτήτων

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Την Κυριακή, 12 Σεπτεμβρίου 2021, πραγματοποιήθηκε η Ζ΄ Σύναξη των Εκκλησιαστικών Επιτροπών Ενοριών και Κοινοτήτων Αρχιεπισκοπικής Περιφέρειας (Διαμερίσματος Μεσαορίας). Το πρόγραμμα περιλάμβανε εκκλησιασμό στο νέο Καθεδρικό Ναό Αποστόλου Βαρνάβα στη Λευκωσία και στη συνέχεια δεξίωση στην αυλή της Θεολογικής Σχολής Εκκλησίας Κύπρου.

Οι συγκεντρωθέντες επίτροποι, τα μέλη των οικογενειών τους και άλλοι συνεργάτες ξεπέρασαν τους 110. Το γεγονός ότι η συγκέντρωση έγινε στο νέο Καθεδρικό Ναό, τον οποίο πολλοί δεν είχαν επισκεφθεί, οι καλές καιρικές συνθήκες, ο μειωμένος αριθμός κρουσμάτων covid-19 και η μακρόχρονη διακοπή των συνάξεων συνετέλεσαν στην αυξημένη προσέλευση, τηρουμένων πάντοτε των πρωτοκόλλων για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Η ατμόσφαιρα που είχε διαμορφωθεί ήταν ευχάριστη.

Του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας προέστη ο **Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος**

, Πρόεδρος των Εκκλησιαστικών Επιτροπών των κατεχόμενων Ενοριών και Κοινοτήτων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής (Διαμερίσματος Μεσαορίας), πλαισιωμένος από τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Δημήτριο Δημοσθένους και τους Διακόνους π. Μιχάλη Νικολάου και π. Ανδρέα Ματέι. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκαν δέηση υπέρ υγείας των εκτοπισμένων μας και μνημόσυνα των προαπελθόντων κληρικών και λαϊκών στελεχών των κατεχομένων ενοριών και κοινοτήτων.

Ακολουθεί το κήρυγμα του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μεσαορίας κ. Γρηγορίου.

Ζ΄ Σύναξη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν κατεχομένων Ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας

Καθεδρικὸς Ναὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα

Κυριακή, 12 Σεπτεμβρίου 2021

«Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ’ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι’ αὐτοῦ».

Μέσα στὸ λειτουργικὸ χρόνο τῆς Ἐκκλησίας διδασκόμαστε, ἀδελφοί μου, πόσο ὁ Θεὸς σταθερὰ καὶ ἀμετακίνητα ἀγαπᾶ τὸν κόσμον, τὸν ἄνθρωπο, «ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκε, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ’ ἔχη ζωὴν αἰώνιον».

Σήμερα, Κυριακὴ πρὸ τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Σήμερα, ὁλοκληρώνεται-ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, ἡ προαναγγελία τῆς χαράς μας, ἤτοι τῆς Ἐναθρωπήσεως «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου» τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ Σταυροῦ «ἔλυσε τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου» καὶ «ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον».

Σήμερα Κυριακή, Ἀναστάσεως ἡμέρα, «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια ... ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς καὶ παρέσχε τῷ κοσμῷ τὸ μέγα ἔλεος». «Αὐτὸν Προσκυνήσωμεν».

Ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ὁ «ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς», αὐτὸς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Αὐτὸς ὁ Κύριος, φανέρωσε τὴν Ἀλήθεια ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Διότι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι «ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή».

Κι ἐνῶ στὴν Ἐκκλησία ζοῦμε αὐτὸ τὸ θαῦμα ἐμπειρικά, τῆς ἀποκάλυψης ἐν χρόνω τοῦ Θεανθρώπου, ταυτόχρονα βιώνουμε τὴν ἐξαγορά μας ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, ἀφοῦ ἔφθασε μέχρι τὸν οἰκειοθελῆ σταυρὸ καὶ θάνατο, γιὰ νὰ διασώσῃ τὴν εἰκόνα Του ἀποτυπωμένη στὸν ἄνθρωπο.

Ἔρχεται ὁ Ἀπ. Παῦλος στὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα, μὲ ρεαλισμό, ἕνεκα τῆς ἀνθρωπίνης ἐλλειμματικότητας καὶ παραινετικὰ προτρέπει τὴν ἀποφυγὴ τῆς τυπολατρείας καὶ τῆς ἀπρέπειας τῆς καυχήσεως ἀπὸ τὴν τήρηση τῶν τύπων, μὲ ἔκδηλο κίνδυνο τὴν ἀπώλεια τῆς οὐσίας τῶν πραγμάτων.

Ὅσοι θέλουν νὰ φανοῦν εὐπρόσωποι καὶ ἀρεστοὶ στοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου γιὰ πράγματα ποὺ ἀναφέρονται σὲ τύπους (π.χ. διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου), ἀναδεικνύονται σὲ δημαγωγούς, οἱ ὁποῖοι πειθαναγκάζουν στὴν τήρηση τῶν τύπων. Τοῦτο συμβαίνει ὄχι γιατὶ πιστεύουν στὴν τήρηση τῶν τύπων. Τοῦτο συμβαίνει ὄχι γιατὶ πιστεύουν ἀκράδαντα στὴν ἀξία τῆς πράξης, ἀλλὰ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ παραπλανοῦν τοὺς τηρητὲς τῶν τύπων ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι εἶναι τηρητές, καὶ ἔτσι νομίζουν ὅτι ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀποβαίνουν σπουδαῖοι.

Ὅμως, ἐν καιρῷ ἀποκαλύπτεται ἡ γύμνια ὅτι ἡ τήρηση τῶν διατάξεων δὲν ἀρκεῖ

(ἀποβαίνει ἐνδεχομένως ἄκαρπη συκιά). Ἡ τήρηση τῶν τύπων «πρὸς το θεαθῆναι» δὲ σημαίνει ἀπὸ μόνη της καὶ αὐθεντικὴ χριστιανικὴ ζωή, ἀφοῦ εἶναι ἀπαραίτητα στὴν πνευματικὴ ἐργασία κόπος, ταπείνωση, θυσίες, ἀγάπη καὶ ὑπακοὴ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μέλημά τους ἀποκλειστικὰ εἶναι ἡ καύχηση τῆς ἱκανότητας πειθοῦς τῶν ἄλλων.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος ἀποφεύγει ρητὰ αὐτὴ τὴν ἄκαρπη τακτική. Ὁ ἴδιος δηλώνει ὅτι δὲν ἔχει τίποτα γιὰ νὰ καυχηθῇ παρὰ μόνο γιὰ τὸ Σταυρὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διέσωσε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴ σταύρωση καὶ θανάτωση τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος. Αὐτὴ τὴν πορεία ζωῆς ἐγκαινιάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Σταυρώνεται καὶ νεκρώνει τὸ κοσμικὸ φρόνημα χάρη στὸν Ἐσταυρωμένο Κύριο.

Ζοῦμε τὴ νέα δημιουργία «Καινὴ Κτίσις» ἐν Χριστῷ.

Ζοῦμε τὴ χαρμολύπη. Λύπη γιὰ τὰ λάθη καὶ τὶς ἀναβολές. Χαρὰ γιὰ τὸ ὅτι τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμο, ὥστε ἔστειλε τὸν Υἱό του τὸν Μονογενῆ, γιὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος δι’ Αὐτοῦ.

Σταθερὰ σημεῖα, πρῶτον ἡ ἀγνότητα καὶ ἡ ὑπακοὴ τῆς Θεοτόκου στὸ σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας, τῆς Φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Καὶ δεύτερον ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, μέτρο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγχώρησης.

Σήμερα, ἀνάμεσά μας, εἶναι τὰ στελέχη, οἱ συνεργάτες μας, μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν σαράντα κατεχομένων Ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας.

Μὲ τὴν πρόσκληση καὶ τὶς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου τοῦ Β΄, τοῦ ὁποίου ἔχετε τὴν πατρικὴ ἀγάπη καὶ τὶς ἐγκάρδιες εὐχές, πραγματοποιεῖται ἡ παροῦσα, Ζ΄ Σύναξή μας, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς πανδημίας δὲν πραγματοποιήθηκε τὸν περασμένο Ἰανουάριο.

Τελοῦμε ἱερὰ Μνημόσυνα τῶν προαπελθόντων κληρικῶν, ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων, δημάρχων, κοινοταρχῶν, διδασκάλων καὶ εὐεργετῶν τῶν ἐνοριῶν μας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος θὰ παραθέσῃ δεξίωση στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, ἀνατολικὰ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Καὶ μὲ τὴ σημερινὴ εὐκαιρία, ἐπιθυμῶ καὶ πάλι νὰ εὐχαριστήσω ὅλα τὰ στελέχη μας γιὰ τὴ συνεργασία αὐτὰ τὰ δεκατρία ἔτη, πού, κατὰ ἀνάθεση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἔχω τὴν εὐλογία τῆς εὐθύνης καὶ μαζὶ ἐργαζόμαστε ἀθόρυβα, ἀλλὰ μὲ νοσταλγία τῆς πατρώας γῆς ποὺ ἁπλώνεται ἀπό

τὶς παρυφὲς τοῦ Πενταδακτύλου ἕως τὸν κάμπο τῆς Μεσαορίας.

Ἐπιτελοῦμε τὶς ἑορτές μας. Συμμετέχουμε στὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες τῶν ἐκτοπισμένων μας.

Ἐπαναφέρουμε τὰ Ἱερὰ καὶ τὰ Ὅσιά μας σὲ λειτουργικῆ χρήση, ἄλλοτε μὲ ἀναστηλώσεις καὶ ἄλλοτε μὲ ἐπιδιορθώσεις.

Τὸ θαῦμα αὐτῶν τῶν ἐμπειριῶν ξεδιπλώνεται μὲ πίστη, προσευχὴ καὶ ἀγάπη.

Ἡ διαβεβαίωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸ Νικόδημο, ἀξιωματοῦχο τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Συνεδρίου καὶ νυχτερινὸ μαθητή Του, ὁ ὁποῖος παραχώρησε τὸν τάφο του γιὰ νὰ ἐνταφιασθῇ ὁ Κύριος, ἀφοῦ «κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα» ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, παραμένει σταθερὴ ἀλήθεια:

«Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ’ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι’ αὐτοῦ». Καὶ τοῦτο μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς ὁποίας ἡ γέννηση προμήνυσε τὴ χαρὰ τῆς σωτηρίας μας.